

אש הממשלה לעולם יהיה

קרתנות ישראלית טיפוסית גילו עורונו ל ראש הממשלה. בעוד שעתוני הארץ זרו לגלות לאורחי ישראל היכן מבלים יוד בן גוריון ורעייתו את חופשתם, קרו במקום השגריר האמריקאי, אונג'ן יד ורעייתו, ולשכתו של השגריר פיר יא שבוזרכו למקום הנופש המיסטורי בני השגריר ורעייתו בעבדת . . . אמונה נורך חייו של בן-גוריון גילה מנהל שרד ראש הממשלה, פדי קולק, כש

מלכות שריקי ופלד שתי נערות על דולפין

רועה ערבי נוהחחרב

בלב-לבו של הגליל התחתון, במרכזו של נוף גלילי נהדר, שוכנים שני כפרים ערביים. עראבה ודיר חנא. כביש צר באורך של כ-30 קילומטר מת בר את הכפרים לכביש עכו-צפת. חשמל מים ושרותים רפואיים אלמנטריים אין עדיין בשני הכפרים. אך לעומת זאת זכו התושבים לפני כחודשים בתחנת מטרה בעראבה. ביום הרביעי האחרון ניתנה לארבעת שוטרי התחנה תעסקה מלאה. שמות שני הכפרים עלו לכותרות העיתונים בעיקבות התקפה של מאות מתושבי עראבה על שכניהם מדי חנא. מסע-הצלב העלה לכותרות גם את שרשרת המאורעות שהחלה חודשיים לפני כן.

רצח ככרם הענבים

אתו יום שמרו ארבעה ילדים בני משפחת חטיב מדיר חנא על כרם ה' משפחה, המרוחק מספר קילומטרים מן הכפר. אחר-צהריים הגיעו לכרם שני רועים צעירים בני משפחת עאסלה, מעראבה. שני הרועים, שהשאירו את עדרם עם רועה שלישי, ביקשו מהילדים השומרים מעט ענבים. הילדים סירבו ושני הרועים, שהלכו כשלוש קילומטרים כדי להגיע לכרם, נטלו בי כוח מיספר אשכולות, והסתלקו. שניים מהילדים מיהרו לכפר וסיפרו ל' משפחתם על המיקרה. חמאד חטיב לקח עמו את רפא בן ה-14. הבוגר מבין ארבעת הילדים, ויחד עמו פנה לסוכה קטנה אשר בה נמצא אביו של אחד הרועים. האב הביע את צערו, וביקש לפצות את חמאד על הנוק. חמאד סרב לקבל כסף, הסתפק בהבטחה שמיקרה כזה לא יישנה עוד. מהסוכה פנו חמאד ורפא לעראבה, לאביו של הרועה השני. גם אב זה ביקש את סליחתם, הבטיח לדאוג שבנו לא יחזור על מעשהו. חמאד ורפא שבו הביתה. הרועים, שחזרו בינתיים לעדרם, לא מצאו במקום את חכרם. אשר נשאר לשמור על העדר. לאחר שעד הערב לא מצאוהו, הם הודיעו את דבר היעלמו למשפחתם. כל הלילה חיפשו בני המשפחה את הנער. עם בוקר נמצאה גחיתו נקובת כדורים, כשהיא טמונה תחת גזעץ. במרחק כ-150 מטר מהמקום בו עזבוהו הנערים. המשטרה מיהרה לעצור את חמאד ואת רפא כחשודים ברצח. כעבור ימים ספורים נעצרו עוד כמה מבני משפחת חטיב. ב'

ההרס חטיב מתכפר דיר חנא, לאחר שהבית הותקף על ידי אנשי עראבה.

יחני לביים סרט. ב-15 לאוקטובר תאכל יעל דיין ארוחת צהרים באנגליה בחברת המויל ג'ורג' ווידנטפלד. בארוחה זו יסוכמו הפרטים של הוצאת סיפרה החדש וכן ספר-הילדים שלה . . . אכזבה מרה צפויה לדוגמנית האדמונית מחיפה סוניה מולד, שנישאה בנישואי-בובק לצעיר אמריקאי. רפי לוי, שחזר השבוע מדרום אפריקה, הביא לסוניה חבילת מתנות מידידה החתיקה, אוברי קפלן, שחקן ניבחרת דרום אפריקה בכדורמים שביקר בארץ. התיד עם סוניה, עמד לבוא לישראל עם תכנית רציניות לגביה. כששמע רפי כי סוניה נישאה, החליט לעכב את מסירת המתנות, לכתוב לאוברי מה המצב, לבקש הוראות חדשות. יש כל הסיכויים שהמתנות לא יימסרו, כי סוניה ובעלה מוארטי ביילין, יצאו כבר את הארץ בדרכם לארצות-הברית. אינני יודעת מתי אשוב, טענה היפהפיה באוני ירדיה.

נדורת הפירות

גישה מסחרית גילה השבוע מנהל התיאטרון הקאמרי, יעקב אגמון, שפנה לדובר עיריית חיפה, יעקב יסעור, המשמש עתה גם כאחד ממנהלי תערוכת הפירות שתתקיים בחיפה בתג הסוכות. והציע לו: "אתה ואני וספק לי פירות לשחקני נדנדת בשניים ואספק לך נדנדה לתערוכה ה' פירות' . . . מסחרית פחות היתה שחקנית הקולנוע הישראלית חיה הררית, ששכרה בלונדון דירה בת שלושה חדרים במלון מפואר. חיה מבלה בלונדון בגלל האפשרות הבלתי בטוחה עדיין, להשתתף בסרט חדש עם סטיוארט גריינג'ר . . . ישראלי אחר, העושה חייל בלונדון, הוא מיכאל אלמון, מנהל תיאטרון זירה לשעבר, ה' משמש כעורך תוכניות קבוע במחלקה ה' עברית של ה'בי.בי.סי'. מביים במ עדין תיאטרון, ומכין אף מחזה אנגלי חדש. אלמו כתב גם מחזה בעברית, ישלח אותו לעיין לתיאטרון בישראל . . . יוסי גרבר, שחקן הקאמרי לשעבר, העושה אף הוא בלונדון, הוזמן להשתתף בסרט קליאוואס רה. עם אליוזבט טיילור. ההזמנה בוטלה בגעז האחרון בגלל במטאו הזה. כש גרבר עמד כבר לעזוב את לונדון, מלא אכזבה, ביקשו אותו נציגי חברת פיקס להשאר על אף הכל. נראה שמבטאו יבוא בכל זאת בשימוש . . . גישה חברית למר פת גילה ח'כ חרות, הד'ר יוחנן באדר, בתחנות בנו של עורך ידעות אחרונות, ד'ר הרצל רוזנבלום, כשהידיע קבל עם כי "היום זו הפעם הראשונה שאני מקבל הוראה של מזכיר מפא"י יוסף אלמון ומסיר לפי דרישתו את העניבה" . . . פחות חברים בא'תה מסיבה היו שני הרמטכ"לים מושה דיין וחיים לס' קוב, שעמדו איש ליד רעהו ולא החליפו ביניהם אפילו משפט אחד של נימוס . . . ידיעה שנשמרה בסוד: בשבוע שעבר כמעט טבעה בחוף ימה של תל-אביב השחינית הישראלית המעולה שושנה ריבנר. היא יצאה בשחייה אל אחת האניות, נגררה לתוך מערבולת ונאבקה שלוש שעות רצות עם הגלים. מציל, שהרגיש בהעדרה, יצא להפשה, מצא אותה במצב של אפיסת כוחות מוחלטת וכנראה גם של עלפי'ן חלקי. שושנה עצמה אינה זוכרת אפילו איך הגיעה לחוף.

את עשתונותיהן, ניצלו את ההזדמנות כדי להדגים ידידות מונארכית אמיתית.

השר ללא רשיון

שפע של תקריות ארעו במסיבה שערך מאיר דה'שליט לזמר האמריקאי הארי בלאפונטה, בביתה של ריבקה ויו. תקרית אחת אירעה עם האלוף עוזר ויצמן, שעזב את המסיבה דקות מספר לאחר ש' נכנס, מאחר שהעובדה כי הביא עמו זוג שכנים לא קרואים לא נשאה חן בעיני המארחת . . . תקרית אחרת באותה מסיבה נפלה לאחר שהזמנו שני צלמים - האחד עלידי מזכירה של ריבקה זיו והשני על-ידי לישיבת התיירות. שני הצלמים שימשו בתחילה אטרקציה של הערב מאחר שקפצו האחד לפני השני כדי לזכות בתמונות בל-עדיית, התכתשו לאחר מכן בחצר הבית, פצעו איש את רעהו בעזרת אגרופים ואבי גים ואילצו את המארחים להזמין משטרה . . . לעומת כל אלה, היה ביקורו של בלאפונטה ההזדמנותו עובר הזמר הישראלי הצעיר איתמר כהן, אחיו של סוליימן הגרול. בלאפונטה שמע על איתמר, בעל הקול הגבוה במיוחד, העניק לו טיפונדיה מקור בלאפונטה להכשרת אמנים, שבעזרתה יוכל ללמוד ולהשתלם בארצות-הברית ב' משך שלוש שנים. יתכן שהארוח היה מושיע מהעובדה שאיתמר הוא תימני מהעיר. לדברי בלאפונטה, אפילו בישראל לא כל כך קל לכהייעור בחברת אחיהם הלבנים . . . שרשיון שלו נשלל על-ידי בית-דין לעבירות. תנועה, נאלץ לבקש לעתים קרובות טרמס מידידיו, מאחר שאין ברצונו לקחת עמו את הנהג של משרד החקלאות לכל המסיבות. להן ה' מוזמן, הטרמס האחרון של משה דיין לדירתו בצהלה, היתה מכוניתו של אהוד אבראל . . . בעוד משה דיין מחפש טרמפים בארץ, מבלה בתו, הסופרת יעל דיין, ברומא, שם היא עוזרת למכר

- מושה רופנאק, מפקד העיר העתיקה של ירושלים בעת מלחמת השיחור, בתשובה לספרו של דב יוסף, קריה נאמנה: "מי שיש לו חמאה על הראש לא יוצא לשמש הצהריים."
- עמוס קינן: "לפני שנים אחדות היה בדיוגנון שיצמח מקורי. היום יש שיצמח סתם."
- בנימין גלאי על ס. זוהר ויגאל אלון, הבאים בטענות על הדור הצעיר, סמוכאים: "דור אספרסו - ומונהגי עוגות!"
- שבתאי טבת, בסוף מאמר התקפה על מסע-לימודיו של יגאל אלון: "נקחה שמה שנכתב כאן אינו אלא קרתנות ישראלית טיפוסית."
- הבלש דויד אלמון, על רמאים כלכליים: "בכל העולם, כשאדם מטפס על הקיר, הוא נופל לארץ. אצלנו, כשמטפסים על הקיר, מגיעים לגן."
- יוסף אלמון, מזכיר מפא"י, על ידיעה שפורסמה בדבר בקשר למיכתבו של דויד בן-גוריון התומך בצעירי מפא"י: "ידיעה זו היא גרגרים של אמת עטופים בדמיון."
- הרב הראשי יצחק ניסים, בדברו על תוכנית התודעה היהודית, כפי שהותחנה על-ידי משרד החינוך והתרבות: "בלוף!"